

descendent semiculte dels plurals *obsequia* o *exsequia*?); aquí és un terme de dret feudal, que suposo designava l'obligació del vassall de seguir el senyor en les seves cavalcades (cf. el passatge citat supra de Jaume I, amb *segur* en aquesta acceptió).

No escasseja en el nostre baix ll. «omo esse debet de suo meliore seniore et que li face ostes et chavalgades, placitos et chorts et *segies*», doc. de 1099, dels volts de Tàrraga (MiretS, *El més antic text llatí* cat, p. 10); «faciant eis ostes et chavalgades et corts et placitos et *seguis* --- faciant eis placitos et alios *exeguus* --- *exeguus* ---» en un doc. de Malgrat de Segarra, a. 1138 (BCEC 1907, 84); «albergas et omnes *exequios*», ross, 1102 (InvLC). Però en els docs. ross. és freqüent una forma *exigri*, o anàloga, on no queda clar si es tracta d'obligació corporal, o de tribut pecuniari: *exigri* a. 1310 (RLR IV, 65); i en l'InvLC: «censses, diners e tots altres *eyxigris* e pesquers» a. 1375, i uns 10 testimonis semblants d'entre 1310 i 1394; potser hi ha hagut encreuament amb alguna forma, de baix llatí, nascuda de l'imperatiu *exsequere* 'executa' (un subst. *exigri* de sentit indecís, en dos exs. de 1422, potser va ser mal llegit per *exigri*, com els altres).....

Segudament Segument [Busa-Nebr. 1507; DTo 1647; S. xvii, DAG]. *Seguidor* [Busa-N.; DTo.; 1840, DAG]; *seguidora* [DTo 1647]. *Segutori Segudesa Segudet Seguidilla* [Lab. 1840] < cast. *seguidilla*; + *seguidiller* [Lab.] o alterat en *seguerrilles* (AlcM); cf. cast. dial. *seguirillas Segussets Inseguible*

MOTS SAVIS: *Sequaç*, pres del ll. *sequax*, -*acis*, 'seguidor o partidari d'algú': «l'Alcorà estudié-lo bé e --- innumerables errors e bestialitats hi ha; --- on és descrit paradís, és contengut que aquí haurà --- moltes poncelles, ab les quals los moros de Déu jauran; --- e tant com jo puc conèixer, aquell enganyador Mafomet així volia que ho creguessen los seus *secaços*; mas no puix pensar que ell ho cregués ---», BMetge (*Somni* I, NCL, 51.13); «lurs *secasses* e parcials», doc. ross. de 1487 (InvLC); «per ço jo provoqe de vostra sentència / en quant lo Menorca féu participar / en l'honor y premi, per no agraviar / ell y sos *secassos*, no sens complasència», Gaspar de Verí a. 1502 (JMBover, *BiEscrBal* II, 502.19.8; del qual Verí és també l'inusitat *sequible*, AlcM); altres testimonis de la variant *secaç*, ja a fi S. xiv, en AlcM; escrit *sequaces* ja en StVicentF (Schib, *Voc.*) i en un text de 1456 (DAG) [Belv.]; cf. supra *sogueu*

Sequela [AlcM i el dicc. Aguiló en citen ja alguns exs. c. 1500; Belv.], pres del ll. *sequela* 'grup de fets o persones que segueixen. *Sequència* pres del ll. *sequentia*, pròpiament pl. neutre de *sequens*, -*tis* 'les coses que segueixen' [un ex. poètic de c. 1500, AlcM; Belv.]. D'aquest mot és duplicat francès *séquence*, d'on cat. *secança* terme del joc de cartes [Belv.]: «es dumenges fem una partia de sarangollo, y en quatre *secanses* y flos, y quatre tragos, tens la esprà passà», *Canyissasas*, 103. *Sèquit* [Belv.], imitació del cast. *séquito* [princ. S. xvii] que és adaptació llatinitzant de l'it. *sèguito*: poc recomanable en cat, on el mot genuí, i ben viu, és *seguici*

Secta pres del ll. *secta* 'línia de conducta', 'partit, bàndol', 'escola filosòfica' [Llull]: «--- diverses nacions --- per la qual diversitat de lenguatges guerrejaven los uns ab los altres, per la qual guerra e lenguatges desvariaven en creences e en *sectes* los uns contra ls altres», *Blanq* (NCL II, 243 2); «les machinacions e falsies e errors e maneres que lo dit reprovat Mahomet pensà, en fundar la sua *secta*», Eixímenis (1^r del *Crestà*, § 102; també en BMetge, Ausiàs i Busa-N.); i en StVicentF, diu un mahometà: «aquesta çuna o *secta* que yo tenia de primer, yo conce que m porte a dapnació, e per ço yo la vull lexar, e vull viure --- en aquesta fe christiana» (*Serm* I, 104.18); RLlull: «fent a Tunis junta - prenguéis amicitia / ab los mahomètics - d'ingeni més àgils, / de llur prava *secta* - los manaments fràgils / mostrant ésser falsos - e plens de porçicia», Joan O. Menorca, a. 1502 (JMBover, *BiEscrBal* I, 489.9.3); sembla que alguns havien provat d'adaptar el mot al sistema lingüístic rigorosament romànic, fent-ne *sega*: «la *sega* dels menyscrasens tenian en prasó Yosep», Reixac (Q, 62 17).

Notem que en els nostres medievals *secta* no es refereix mai a dissidències dogmàtiques entre cristians sinó als partidaris de tal o tal religió, tal o tal doctrina, sentit unànime en els 5 exs. llulians que aplega Colom (contraris tots a la seva definició i... aliens, sectarisme dels fanàtics). *Secta* ve de SEQUI no pas de SECARE. Per a Llull allò altre és *cisma*, *sismàtic* (*Art Demonstrativa* 299 etc.).

Amb l'important deriv. tan aplicable (ai!) encara: *sectari* [c. 1640]: «Lo Comte-Duc - un ruc / y la Real Magestat - un fat, / y lo seu protonotari - *sectari* / --- / çsubjectar als catalans / un ruc, un fat, un *sectari*», poesia anònima en ocasió de la Guerra dels Segadors (colle. Bonsoms, n.º 6191): al·ludint al cardenal o, irònicament, a Sor Maria de Àgreda; «anarquistes *sectaris*», Coromines (*Presons Imag*; *Vida Austera*, O C, p. 36); en diccs., des de Lacav.; *sectarisme* [DFa]; *consectari* [Belv.]. *Secució*

Conseguir [1250]: «Dix B. Paratge a 'N G. Clerge que no s cuydaire si certs dels eretges, que él los aportàs a mort --- e respòs R. de Serres que si él o *consequie* que los aportàs a dexelament o a mort, que él lo pezejarie tot», doc. Alt Cardener a. 1250 (PPujol, *DocVgUrg*, 15.50); Busa-N., Belv.

Però molt més vivaç ha estat sempre en cat. el derivat *aconseguir* [fi S. XIII]: «totes les naus, les quals són 13, foren ordonades en una andana --- una après l'altra, e tenien tro a la paliçada dels Pisans --- en tant que ls trabucs del castell --- no y podien *aconseguir*; e de la andana --- entró a la goleta del estany estaven les nostres galees» a. 1325 (Finke, *A Arag* III, 498); sovint en el *Decam*, on predomina (o és general la forma amb *a*), en part construïda amb datiu: «tantes vegades com jo la *consequesc* [a llegir *l'aconsequesc*, vistos els casos següents] jo n faç la cruel *execució* --- *aconsequesc* ---» (repetit tres vegades, trad. «la *guingó*», v, 330.25, 32, 36, 37; «lla on li *aconsequiren* la mordien», ib, 329 7f. (trad. «dove la giungevano la mordevano»); i com a sinònim intr. de 'arribar': «per